

JARO SE PROBOUZÍ

Dobrý den, milé děti.

Moc vás opět zdravíme a tento týden si budeme povídat na téma: Jaro se probouzí.

Venku už se probouzí jaro, jak to můžeš poznat? Co se děje na jaře? Jaké barvy můžeme vidět venku? (podívej se z okna) Jaké kytičky vidíš růst – sněženky, bledule, tulipány, narcisky – poznáš některé? Slyšíš, jak ptáčkové zpívají a jak sluníčko už krásně hřeje?

Připravili jsme si pro vás dalších pár nápadů na tvoření, hádanky, omalovánky, hry, nové říkanky a pohádky.

Pojďme se na to společně podívat 😊

Přišlo jaro

Přišlo jaro se sluníčkem,

zem otvírá zlatým klíčkem.

Všechno se raduje, zpívá a notuje.

První roste sněženka, malá bílá květinka.

Druhý zase petrklíč, nese s sebou zlatý klíček.

Fialka voňavá hezkou vůni rozdává.

Pampeliška střapatá, celá je jak ze zlata.

Sněženka (František Hrubín)

Táta včera na venku,

našel první sněženku,

vedle petrklíč,

zima už je pryč.

Jaké kytičky jsi v říkankách objevil?

Zkus je vytleskat podle slabik.

sně – žen – ka, pe – tr – klíč, fi – al – ka, tu – li – pán, nar – cis, po – mněn – ka,

pam – pe – liš – ka

Jarní tvoření

Tulipány – tisk vidličkou

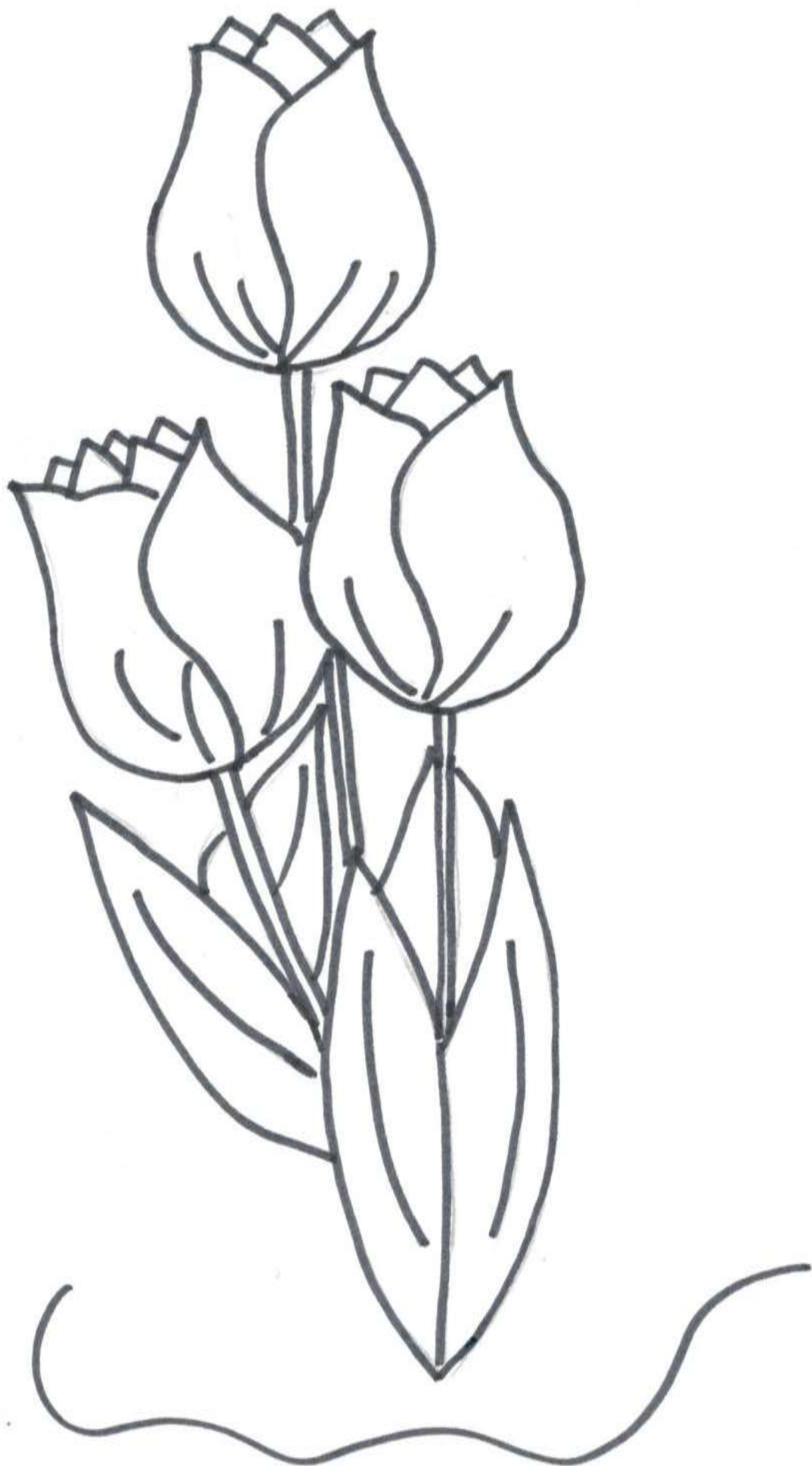
Pomůcky: tempery, vidlička, štětec, čtvrtka

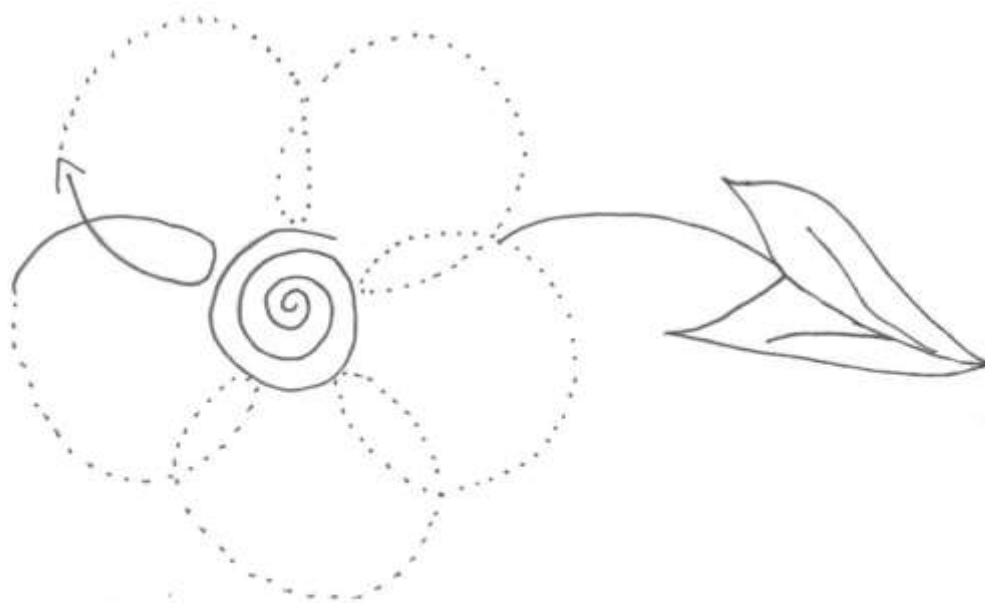
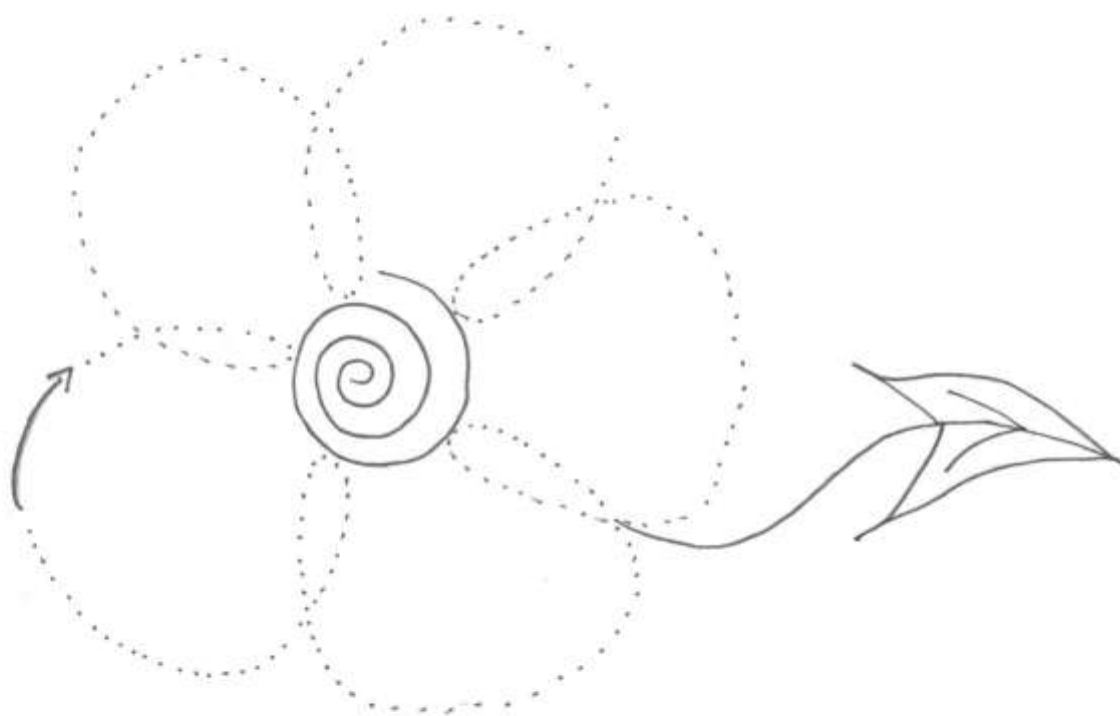
Omalovánky jarních květů

Grafomotorické cvičení

CO ZE MĚ ASI BUDE...

Kde se vzalo, tu se vzalo, pod načechranou sněhovou peřinou dřímalo něco docela maličkého. V dlani by se to ztratilo, tak mrňavé to bylo. A tiše to oddychovalo. O čem se tomu asi zdálo? Možná, že až se probudím, budu růst a růst, až ze mě vyroste statný strom. Budu tím nejsilnějším listnáčem v celém lese. Budu mít pevné kořeny, mohutný kmen a obrovskou korunu. Stanu se moudrým králem všech stromů. Ostatní si budou za mnou chodit pro radu, když budou v nesnázích. Budu ...

Možná, že až otevřu očka a napiji se vody z tající sněhové příkrývky, začnu se nafukovat jako balónek. Až prasknu, z mého kulatého břicha vyskočí zelený klíček. Ten mi odemkne zem a já skrz ni budu utíkat, utíkat a utíkat.. až vykouknu ven. Tam dole v hloubce v mém pelíšku mě pevně zachytí můj kořen, abych mohla stát pevně jako skála. Bude ze mě krásná květina s načechránými zlatými vlasy. Ostatním budu pomáhat, když je třeba bude bolet bříško. Vždyť budu takové sluníčko na zemi. Budu..

Možná, že až přijde můj čas, vyklíčím vzhůru k nebi. Můj stonek se doširoka rozroste. Listy mi utkají nádherné zelené šaty. Brzy se vyklubou mé drobné hlavičky. Slunce je bude tolik objímat hřejivými paprsky a déšť tolik zalévat, až se hlavičky zvětší a vyketou překrásnými růžovými květy. Budou tolik vonět, že se k nim budou slétat včelky z celého okolí a pít lahodný nektar. Na podzim se pak mé květy promění v červené léčivé bobule. Budu moc užitečná a krásná rostlina. Budu ...

Možná, že až mě na tělíčku pošimrají teplé sluneční paprsky, napnu paže k obloze. Porostu vzhůru, tolik už budu chtít být na světle. Až pak konečně vykouknu z hlíny ven. Můj rychlý stonek se bude šplhat vysoko k nebi. Jsem přece zvědavý a vše kolem sebe toužím vidět z výšky. Pak začnu bíle kvést a brzy na to se z mých kvítků udělají lusky plné lahodných zelených kuliček. Ostatní si o mě budou šuškat, že jsem zelený poklad. Jsem totiž tak dobrý a dokážu dodat spoustu síly. Budu ...

„Haló semínko, vstávej. Otevři už očka. Přišel čas,“ šimralo na tváři malého spáče sluníčko. „Ano, jdu na to,“ zavolalo odvážně semínko. Slunce svým teplým dechem nechalo roztát ještě huňatou sněhovou čepici, aby mělo to maličké dost vláhy. A semínko rostlo a vytahovalo se z teplé hlíny ven. „Copak ze mě asi bude? Jestlipak něco z toho, o čem se mi zdálo? Jestlipak budu silný a moudrý jako dub? Jestlipak budu léčit jako pampeliška? Jestlipak budu vonět jako šípková růže? Jestlipak budu tak chutnat ostatním jako hrášek?“

Vykoukl nejdřív zelený pařátek, ten vyběhl nahoru, vystrčil ze stonku malé zelené lístky a po čase se na vršku stonku rozvinul docela maličký růžovo-oranžový kvítek. Byl křehký a drobný. Květinka viděla svůj obraz v tůnce, vedle které vyrostla. „Vždyť jsem docela obyčejná,“ povzdechla si zklamaně. Přiletěl k ní motýl žlutásek. „I nejsi. Mně se moc líbíš. Jsi prostě taková, jaká máš být. Opravdová a po svém krásná. Nechci, abys byla dubem, pampeliškou, růží, nebo hráškem. Líbíš se mi právě takhle.“ A květince se ulevilo. A radovala se, že je na tom kouzelném světě a že je právě taková, jaká má být.

Otázky k příběhu:

Čím chtělo semínko být?

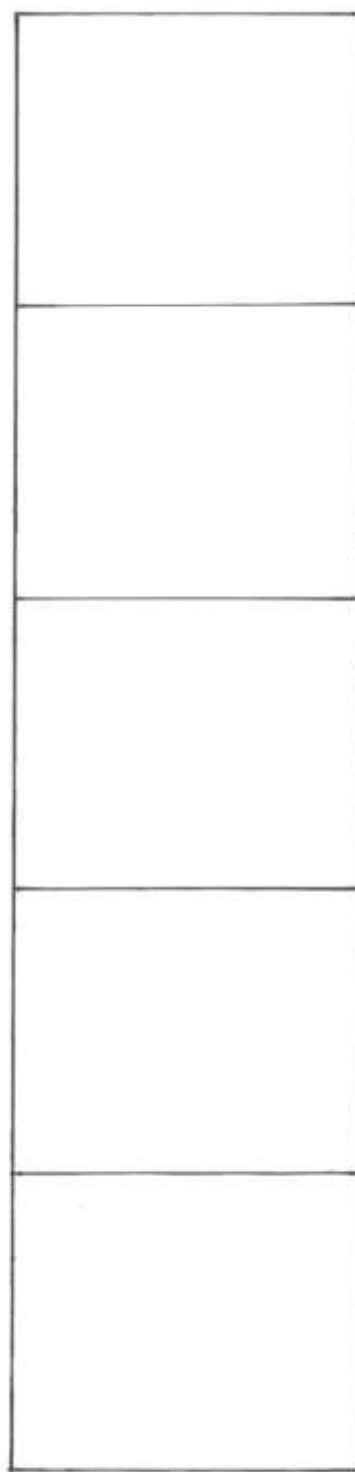
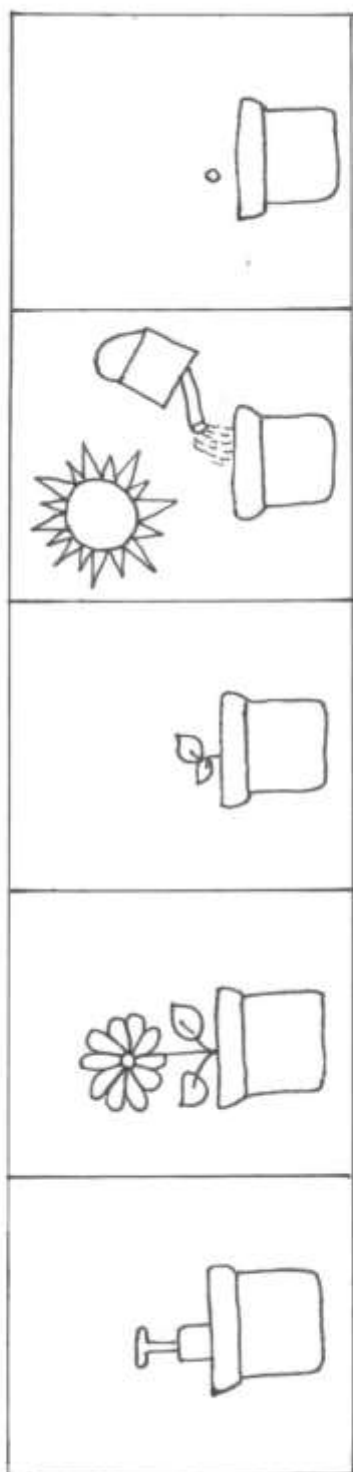
Co z něho nakonec vyrostlo?

Co se muselo stát, aby ze semínka vyrostla květinka?

Co řekl motýlek květince? Bylo to hezké a proč?

Od semínka k rostlince

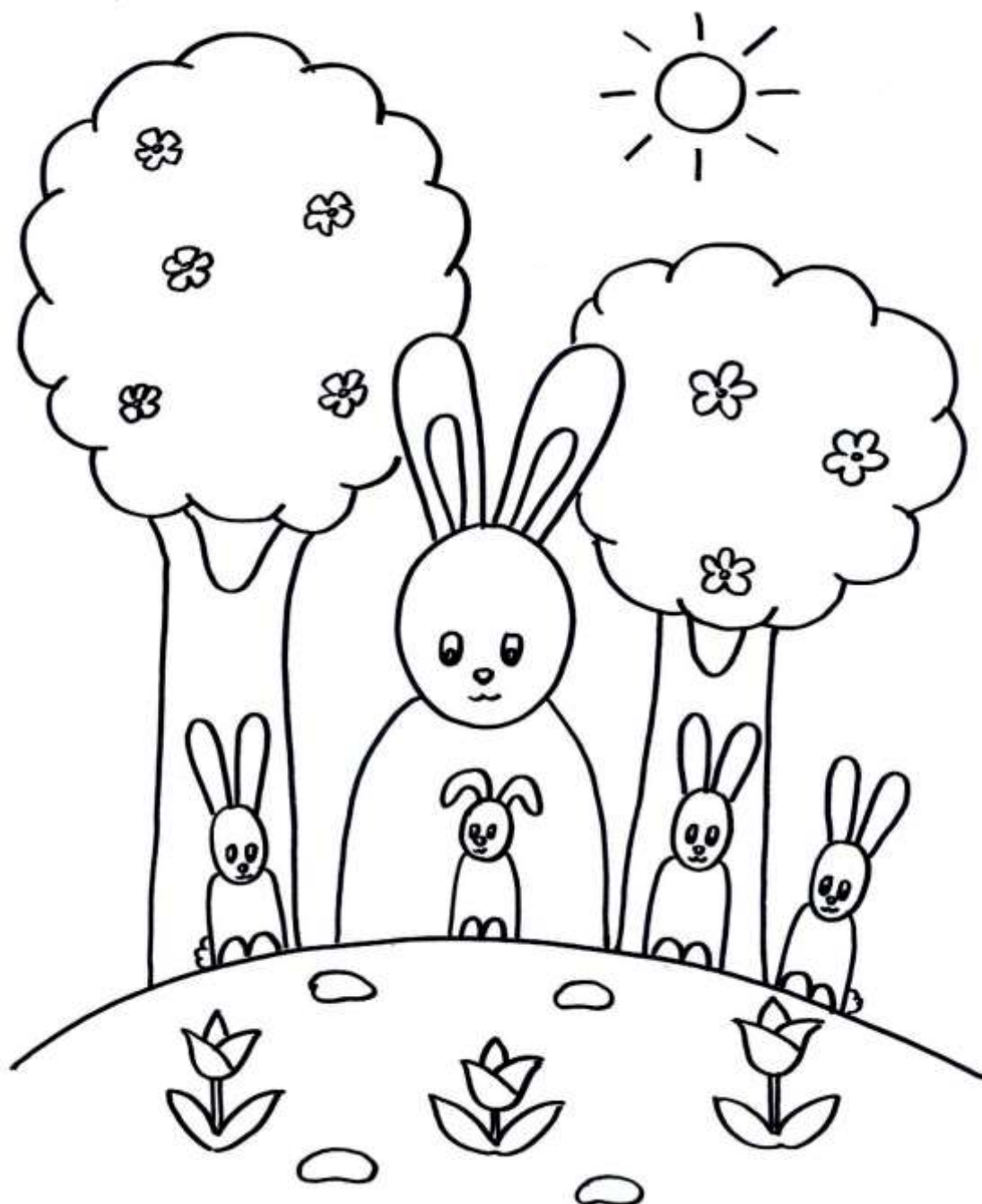
Zvládneš správně poskládat kartičky, aby nám ze semínka vyrostla rostlinka? 😊

Pohybová hra: Na zajíčka

Zopakujte si říkanku: *Zajíček v své jamce sedí sám* a zkuste si doma na zajíčky zahrát 😊

*Zajíček ve své jamce
sedí sám, sedí sám,
ubožáčku, co je ti,
že nemůžeš skákati?
Chutě skoč, chutě skoč
a vyskoč!*

Jarní procházka

A nakonec můžete s maminkou, tatínkem nebo babičkou a dědou vyrazit na procházku a splnit si pár úkolů venku. ☺

Zdroje:

Báseň Přišlo jaro:

HUBLOVÁ, Pavlína (2012). *Jarní básničky* [online]. Wiki.rvp.cz [cit. 1.4.2021]. Dostupný na WWW:

https://wiki.rvp.cz/index.php?title=Kabinet/Ucebni_texty/Říkanky/Jarní_básničky#P.c5.99i.c5.a1lo_jaro

Báseň Sněženka:

HRUBÍN, František. *Sněženka* [online]. Mozaika [cit. 1.4.2021]. Dostupný z:

<https://www.mozaika.eu/cestina-spise-pro-deti-jaro-vii-rikanka-frantiska-hrubina-snezenka-uroven-c2/>

Zajíček v své jamce:

Říkadla a básničky, které se učíme. Klub-beruska.sweb [online]. [cit. 1.4.2021]. Dostupný z:

<http://klub-beruska.sweb.cz/rikadla.htm>

Pohádka:

ELMAVIA (2018). *Jarní pohádka pro radost: Co ze mě asi bude...* [online]. Elmavia [cit. 1.4.2021]. Dostupný z: <http://www.elmavia.cz/33-jarni-pohadka-pro-radost>